

Aleg 843

Sprawozdanie

Komisji szkolnej w przedmiocie przenoszenia gmin do wyższej klasy płac nauczycielskich.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą powziętą na posiedzeniu dnia 9. października 1908 uznał Sejm w zasadzie rewizyę obecnego podziału wszystkich miejscowości w kraju na cztery klasy odnośnie do wysokości płac nauczycielskich za potrzebną i wezwał Wydział krajowy, aby w porozumieniu z Radą szkolną krajową tę sprawę rozpatrzył i wnioski Sejmowi przedłożył. Sprawozdanie Komisji szkolnej, w załatwieniu którego Sejm tę uchwałę powziął, mieściło w sobie już niejako dyrektywę dla Wydziału krajowego, albowiem wskazywało trzy drogi, na których możnaby obecny status legis w wysokim stopniu niekorzystny dla nauczycielstwa zmienić. Celem, do którego zdaniem Komisji szkolnej należało dążyć, było z jednej strony lepsze przystosowanie podziału miejscowości na klasy do rzeczywistych warunków, wprowadzenie większej harmonii między klasą płac, do której pewna miejscowość należy a panującymi tamże stosunkami drożyznianymi ect., z drugiej strony nadanie temu podziałowi większej elastyczności, przez rozerwanie krępującego junction między klasą płac a ustawą gminną i rozszerzeniu kompetencyi władz administracyjnych co do odnośnego podziału miejscowości.

Wydział krajowy stanął w zupełności na stanowisku zajętem w r. 1908 przez Komisję szkolną tak co do przesłanek, z których wychodziło jej sprawozdanie, jak i co do ostatecznych konkluzyi, i oświadczając się za tym ze wskazanych już przez Komisję szkolną sposobów, który podczas obrad komisyjnych najwięcej zgromadził zwolenników, przedłożył Sejmowi wniosek na zmianę art. 11. ust. z 11. czerwca 1905 dz. u. k. nr. 73 w brzmieniu ust. z 25. maja 1907 dz. u. k. nr. 49 polegający na tem, że do tego artykułu po ustępach oznaczających klasy płac miałby być wstawiony dodatek następujący: „W przypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących, może Rada szkolna krajowa za zgodą Wydziału krajowego przesuwac miejscowości do bezpośrednio wyższej klasy płac nauczycielskich“.

Komisya szkolna akceptuje zmianę ustawy w brzmieniu proponowanem przez Wydział krajowy z tą jedynie modyfikacją, że pragnie opuścić wyraz „bezpośrednio“, i nadać Wydziałowi krajowemu kompetencyę szerszą, tak, aby według uznania swego mógł wprowadzać do obowiązującego podziału miejscowości w kraju korektury, nie krępując się wcale obecnym stanem rzeczy. Oczywiście Komisya nie chce i nie może przesądzać, czy Wydział krajowy zechce z tego swego prawa korzystać i uzna kiedykolwiek potrzebę przeniesienia jakiejś miejscowości wprost z 4 do 2 klasy płac. To zapatrywanie Komisji, którego wyrazem jest proponowane opuszczenie słowa „bez-

pośrednio", podziela zresztą Rada szkolna krajowa, jak to sprawozdanie Wydziału krajowego stwierdza.

Oprócz projektu zmiany ustawy, przedkłada Komisya szkolna Sejmowi dwie rezolucye. Pierwsza wyraża życzenie, aby wszystkie przesuwania miejscowości z jednej klasy plac do drugiej odbywały się raz na rok i to z ważnością od dnia 1. sierpnia każdego roku; druga, aby przy rozpatrywaniu tak licznie wnoszonych petycyi rozmaitych gmin uwzględniane były przede wszystkim: a) gminy przedmiejskie zbliżone pod względem stosunków drożyznianych do odnośnych miast, b) gminy o wybitnym charakterze przemysłowym, c) te gminy, które są miejscem leczniczem lub klimatycznym.

Komisya szkolna wnosi:

Wysoki Sejm raczy:

I. przyjąć sprawozdanie Wydziału krajowego do wiadomości,

II. uchwalić załączony ./ projekt ustawy,

III. uchwalić następujące rezolucye:

1. Wzywa się Radę szkolną krajową, aby przesuwanie miejscowości do wyższej klasy plac odbywało się jedynie raz na rok i to z ważnością od dnia 1. sierpnia odnośnego roku.

2. Wzywa się Radę szkolną krajową, aby w pierwszym rzędzie uwzględniała gminy: a) podmiejskie, b) o wybitnym charakterze przemysłowym, c) będące miejscami leczniczemi lub klimatycznymi.

Przewodniczący:
Bandrowski.

Sprawozdawca:
S. H. Badeni.

U s t a w a

z dnia zmieniająca art. 11. ustawy krajowej z dnia 11. czerwca 1905 nr. 73. dz. u. kr. w brzmieniu ustawy z dnia 25. maja 1907 nr. 49. dzien. ustaw kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Artykuł 11. ustawy krajowej z dnia 11. czerwca 1905 dz. u. kr. nr. 73. o stosunkach prawnych nauczycieli w publicznych szkołach ludowych w brzmieniu ustanowionem ustawą krajową z dnia 25. maja 1907 dz. u. kr. nr. 49. znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a ma opiewać, jak następuje:

Art. 11.

A) Roczne płace nauczycieli szkół ludowych publicznych dzielą się na następujące klasy:

a) w szkołach pospolitych:

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem, dla połowy posad w każdym mieście 2.300 K, a dla drugiej połowy posad 2.100 K;

II. klasa w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 13. marca 1889 dz. u. kr. nr. 24. dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 2.100 K, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.900 K, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.700 K;

III. klasa w gminach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 3. lipca 1896 dz. u. kr. nr. 51. dla $\frac{1}{4}$ części ogółu posad 1.700 K, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.500 K, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.300 K.

IV. klasa w reszcie gmin dla $\frac{1}{4}$ części posad w każdym powiecie 1.400 K, dla $\frac{1}{4}$ części posad 1.200 K, dla $\frac{2}{4}$ części posad 1.000 K.

W przypadkach na szczególne uwzględnienie zasługujących może Rada szkolna krajowa za zgodą Wydziału krajowego przesuwac miejscowości do wyższej klasy plac nauczycielskich.

b) W szkołach wydziałowych osobnych i w klasach wydziałowych połączonych z pospolitami:

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem dla połowy posad w każdym mieście 2.500 K, dla drugiej połowy 2.300 K.

II. klasa w innych miastach dla połowy ogółu posad 2.300 K, dla drugiej połowy 2.100 K.

B) Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowo ustanowionego oznacza Rada szkolna krajowa, nie może ono jednak:

a) dla nauczyciela, który złożył egzamin dojrzałości i kwalifikacyjny, wynosić mniej niż 900 K;

b) dla nauczyciela, który złożył egzamin dojrzałości, oraz dla nauczyciela, który złożył egzamin kwalifikacyjny za dyspensą od egzaminu dojrzałości, wynosić mniej niż 700 K;

c) dla nauczyciela pomocniczego bez kwalifikacji wynosić mniej niż 500 K.

Wynagrodzenie nauczyciela tymczasowego nie może zaś przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

§. 2.

Ustawa niniejsza rozpoczyna obowiązywać z dniem ogłoszenia jej w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświaty.
